

Ens volen fer dubtar



El bombardeig constant de declaracions incendiàries que patim cada dia defineix molt bé el posicionament dels partits unionistes respecte de la independència. Així, el PP, amb Àlícia Sánchez Camacho al capdavant; Ciutadans, amb Albert Rivera, i també, per desgràcia, el PSC-PSOE de Pere Navarro, han demostrat no només la nul·la intenció dels seus

partits de defensar el poble català, sinó també la de fer-lo trontollar mitjançant el discurs de la por.

Els arguments són tan variats com ridículs: canvi de cognoms, trucades internacionals per comunicar-se amb els parents espanyols, ruïna econòmica (si és que existeix la possibilitat d'estar més arruïnats que Espanya), societat dividida, murs... Però també n'hi ha hagut de perillosos i poca-soltes, per qualificar-los suaument, com els que comparen el desig de llibertat del poble català amb el nazisme.

Ara bé, tots aquests arguments, que només amaguen la incapacitat d'acceptar una realitat impulsada per la voluntat popular, encara han d'ajudar a enfortir més els independentistes. Voldrien que dubtéssim, però el que fan és refermar la nostra convicció que necessitem un país lliure per poder subsistir lingüísticament, culturalment, econòmicament i socialment com a poble. En aquest moment ja no hi ha cap argument que ens pugui convèncer que continuar dins Espanya és la millor solució per a Catalunya, perquè tots aquests anys només han servit per afeblir-nos i humiliar-nos.

Les eleccions del 25 de novembre marcaran una nova etapa històrica que ja hem començat a caminar. I per això mateix ens sap greu que ICV no hagi estat capaç d'estar a l'alçada del moment. El temps del federalisme ja ha passat, sense pena ni glòria, per cert. Ara és el moment de decidir si volem una Catalunya lliure, i ens sembla d'allò més improcedent insinuar, ni tan sols, que aquells que volem la independència som insensibles a les injustícies socials que vivim. Al contrari, un estat independent ens pot dur a fer unes polítiques socials més justes, com defensa molts votants d'ICV i també l'eurodiputat Raül Romeva, entre altres. Prou, doncs, de desacreditar el discurs independentista amb la injustícia social, perquè una Catalunya lliure i més justa socialment és possible i necessària.

Un altre dels arguments reiteratius dels espanyols és del trencament social i la convivència. La societat s'adaptarà a allò que vulgui la majoria i a Catalunya, ben igual que fins ara, hi cabrà tothom, sigui quin sigui el seu origen.

Pel que fa als partits independentistes, considerem que tampoc no han fet tot l'esforç que havien d'haver fet per a la unitat d'esquerres independentistes. Si plantegem aquestes eleccions com unes eleccions plebiscitàries, encara es fa més evident la necessitat d'aglutinar els vots independentistes i construir, posteriorment, un nou estat català més just socialment i integrador, diferent dels models constitucionals actuals i, sobretot del model constitucional espanyol.

Ens trobem en un moment en què els independentistes hem de triar entre les diferents opcions que defensen la independència. Hauria estat fantàstic tenir una candidatura unida, però com que no la tenim, caldrà votar l'opció que més legítima ens sembli dins de l'independentisme. No ens podem oblidar de la manifestació de l'11 de Setembre i no podem permetre que el procés es refredi, perquè ara és a les nostres mans. Només nosaltres podem tirar endavant el procés, i cal fer-ho sense por, convençuts que és el nostre camí. Afortunadament, passi el que passi a les eleccions, hi ha l'Assemblea Nacional Catalana, que se'n cuidarà de marcar l'agenda als partits i de fer que la societat civil no defalleixi.

Així doncs, és importantíssim que el dia 25 hi hagi una participació sense precedents a les eleccions, per refermar el camí cap a l'estat propi que ja hem començat i que hem de continuar sense cap mena de dubte. Votem independència, perquè el moment és únic i, potser, irrepetible.

Josep Cullell

Membre del Consell Assessor d'Osona per la Independència - ANC